

[Knud Bro.]

Med hensyn til statsstøtten vil jeg gerne sige, at med statsstøtten og første- og andenprioriteterne er der faktisk dækning til skorstenen, hr. Albertsen.

Som helhed har loven virket godt, og jeg tror, at de folk, som har administreret loven, som har arbejdet med den, vil give mig ret i, at denne lov faktisk har været en god lov. Der er selvfølgelig ting, man skal se på. Jeg har f. eks. lyst til at fremhæve det arbejde, der har været gjort i boligfonden for unge under uddannelse i Århus. Jeg synes, man her er nået meget vidt med hensyn til koordinering mellem de forskellige uddannelsessøgende. Det har været meget tilfredsstillende. Jeg tror i det hele taget, at den regionsvise organisation, hvor man samler samtlige uddannelsessøgende under én hat, er overordentlig ideel.

Må jeg til sidst sige, at jeg tror, vi nu i de næste 3 år må arbejde os frem imod en sådan formulering af kollegieloven, at de uddannelsessøgende selv skal sidde med hovedansvaret i de kollegier, der kommer op at stå. Men indtil da tror jeg vi har en god lov; indtil nu har den virket godt.

Enggaard: Fremsættelsen af sit lovforslag har undervisningsministeren ledsaget med en række bemærkninger, som jeg takker for. Jeg tror, det er værdifuldt, at man for dette område kan få en fremstilling som den, der er givet i forbindelse med lovforslaget. Så meget desto mere har det værdi, som der jo næppe i folketingets stående udvalg for undervisning er mulighed for at drøfte de anliggender, som berører dette område.

Jeg takker navnlig for de oplysninger, der vedrører prisforholdene. De viser jo, at det synes at være lykkedes at holde priserne på et rimeligt niveau på trods af de stigninger, der i øvrigt har været i byggepriserne. Det er også glædeligt, at man synes at have nået de ca. 3.000 værelser om året, som var forudsætningen, da vi sidst ændrede denne lov.

Dengang — det var jo i 1966 — havde man overvejelser om at lade støtten følge rentesikringsprincippet, sådan som det jo bl. a. er kendt fra det sociale boligbyggeri. I stedet valgte man at støtte i form af rente- og afdragsfrie lån op til 45 pct. Ikke mindst på baggrund af det rentefald, som nu på det seneste er indtruffet, mener jeg at måtte

sige, at det af hensyn til værelsesprisen for de uddannelsessøgende var et rigtigt valg, vi traf i 1966 vedrørende formen for støtten til byggeri af kollegier. På denne måde vil man også sikre, at et eventuelt kommende rentefald kommer til udtryk i lavere priser på de værelser, som etableres med støtte af denne lov.

Om det, som har været meget drøftet i offentligheden på det allerseneste, nemlig antallet af kollegieværelser, der opføres pr. år, er der så meget at sige, at det som bekendt ikke længere er indeholdt i selve loven, men forelægges finansudvalget i de 5-årige investeringsplaner. Det er vel derfor en ting, som næppe kan drøftes meget her ved første behandling, men vi kan efter min opfattelse tage en diskussion om disse ting i en sammenhæng i drøftelserne i det udvalg, som jeg forudsætter nedsat omkring dette lovforslag.

Alt i alt mener jeg, at loven hidtil har fungeret efter den hensigt, som folketinget havde, da man vedtog den i 1966. Men man må også nok erkende, at den periode, som er forløbet, er meget kort, og at et par af de ting, som vel bl. a. lå bag ønsket om at få loven til revision allerede nu, jo ikke er trådt ud i livet. Jeg tænker bl. a. på, at en af de ting, som man gerne ligesom ville forsøge sig lidt frem med og bedømme ved denne lejlighed, var det kollegieråd, som var tænkt nedsat efter loven, men som jo ikke har set dagens lys i mellemtiden. Et andet af de forhold, som det var hensigten man skulle bedømme ved denne lejlighed, var den udjævning af priserne i de forskellige kollegier opført i forskellige tidsrum under forskellige forhold, som loven åbner mulighed for, men som mig bekendt heller ikke er ført ud i livet. Derfor er der, da de ting, som man skulle bedømme ved denne lejlighed, ikke eksisterer i dag, efter min opfattelse god baggrund for, at ministeren foreslår, at man udskyder revisionen af loven, og jeg skal på venstres vegne anbefale lovforslaget.

Else-Merete Ross: Hjemmelen til støtte for kollegier hørte oprindeligt hjemme i lov om boligbyggeri, men blev i 1963 overført til en særlig lov, hvorved støttemulighederne blev fordoblet i forhold til tidligere. Allerede ved fremsættelsen i 1963 ytrede det radikale venstre tvivl om, hvorvidt lovens forslag om 1.000 nye værelser årligt over en 10-årig